

РЕШЕНИЕ

№ 2253

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 09.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13659** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Н. Н. – юриконсулт и пълномощник срещу решение № Ж- 602 от 06.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят не изпраща представител. Депозира писмено становище, в което поддържа жалбата и направените с нея искания.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава.

Заинтересованата страна- Н. Д., редовно призована не се явява в с.з. и не изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди

доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 602 от 06.11.2019г. на КЕВР на основание чл. 22, ал.1 вр. ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено [фирма] в седемдневен срок да удовлетвори искането на г-жа Н. Д. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4188055, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 5 и в седмодневен срок от изпълнението на задължителните указания да уведоми КЕВР за предприетите действия.

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на заинтересованата страна в настоящото производство Н. Д. с вх. № Е-13-49-25/25.09.2019 г., в която последната отправя искане за фактуриране на количествата консумирана електрическа енергия за обект „ателие“, находящ се на адрес: находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ат.5 по цени за битов потребител.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност, с която е изисквала от [фирма] да извърши проверка по изложеното в жалбата и да предостави мотивирано становище по случая.

От страна на [фирма] е депозирано становище, обективизирано в писмо с изх. № 777/24.09.2019г., в което посочва че жалбата се отнася до обект ИТН 4188055, представляващ „ателие за творческа дейност“ с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ет.5. На 27.07.2019г. заинтересованото лице по делото Н. Д. подава молба за промяна на фактурирането на електрическата енергия в ателието, като същото да се извършва по битови цени. На 13.08.2018г. до молителката Д. е изпратено писмо с изх. № 8354119-1-8, в което са й дадени подробни разяснения за извършване на необходимите действия с оглед извършването на промяна на предназначението на обекта.

В същото дружеството посочва, че предвид заведения в дружествено статута на обекта, фактурирането на използваната от Д. електрическа енергия в този обект не може да бъде по цени за битови нужди предвид статута на обекта. При желание жалбоподателят може да промени статута на обекта съгласно Закона за устройство на територията (ЗУТ) и да премине към цени на използвана електрическа енергия по битови нужди. Дружеството посочва, че след представяне от молителката на удостоверение от [община] за факти и обстоятелства по устройство на територията, от които е видно, че предназначението на обекта е за битови нужди съгласно ЗУТ, мрежовите компоненти (вкл. цената за достъп до електроразпределителната мрежа) и електрическата енергия ще се изчисляват по цени за битови клиенти.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от главния секретар на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-716 от 01.11. 2019 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 191 от 06.11.2019г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по

административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-602/06.11.2019г., че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че [фирма], не е съобразил действията си със закона, поради което и са му дадени задължителни предписания.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, решението е връчено на 15.11.2019г., видно от приложеното по делото на лист 23 известие за доставяне, а жалбата е изпратена по пощата на 21.11.2019г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-602/06.11.2019г г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Не се спори от страните по делото, че заинтересованата страна Н. Д. е собственик на „ателие за творческа дейност", находящ се на адрес: с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ет.5.

На 27.07.2019 г. от Н. Д. като физическо лице и собственик на горепосочения обект подава Заявление за услуга с вх. № 8354119/27.07.2019 г., съгласно което иска смяна на партида на обект с ИТН 4188055, а именно да бъде водена като жилище и електрическата енергия да бъде отчитана като за битови нужди.

С писмо изх.№ 8354119-1-8/13.08.2019г. [фирма] уведомява Н. Д., че в клиентската база данни на дружеството обект ИТН 4188055 е въведен с предназначение “ателие за творческа дейност” Според изложеното от дружеството, от предназначението на обекта се определя и цената, на която се фактурира консумираната от него енергия- в случая небитова такава. Дружеството посочва още, че от предназначението на обекта се определя и цената, на която се фактурира консумираната от него електроенергия - в случая небитова и за да бъде извършена промяна е необходимо да се промени предназначението на обекта в жилище по реда на ЗУТ.

Съгласно т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ. бр. 23 от 8 Март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а от същата разпоредба небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент" означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 - „небитов клиент" означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Видно от изложеното, според ЗЕ разделениято на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Тази концепция е залегнала и в текстове в Общите условия на дружествата. За клиента е

налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от небитова на битова или обратно) на територията на един обект.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложи и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на [фирма], одобрени с Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (Общи условия, ОУ). Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на грялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Правилния прочит и задълбочения анализ на цитираните по-горе разпоредби обосновава извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е само и единствено на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват, както твърди ответника по делото. В този смисъл е и практиката на ВАС по идентичен казус (вж. Решение № 12769 от 28.10.2014 г. по адм. дело № 12307 от 2013 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, потвърдено с Решение № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. дело № 302 от 2015 г. по описа на ВАС, Петчленен състав -1 колегия). Следователно промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на Закона за устройство на територията (ЗУТ), както твърди ответника във връзка с отказа си до лицето заплащане на консумираната енергия по цени за битови нужди.

С оглед гореизложеното, в процесния случай следва безспорно да се приеме, че с подаденото на 27.07.2019г. заявление, Н. Д. е уведомил електроснабдителното дружество за промяна в начина на ползване на обекта съгласно изискванията на чл. 11, т. 3 от Общите условия (ОУ).

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя

пред КЕВР, нарушение, извършено от [фирма] са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Н. Н. – юрисконсулт и пълномощник срещу решение № Ж- 602 от 06.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: